

Christian Hildebrand

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Christianus Hildebrandus, Logices Prof. Ducal. Ord. Publ. Viri-luvenis ... Dni. Levini Deckeri, Philosophiae atque S.S. Theologiae Studiosi Funus Solenniter indicit Et ad celebrandas eiusdem exequias Omnium Ordinum Cives Academicos officiose & peramanter invitat : [P.P. Sub Sigillo Rectoris d. XII. Iulii, A. CI IC LXXXVI.]

Rostochii: Weplingius, [1686]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777439972>

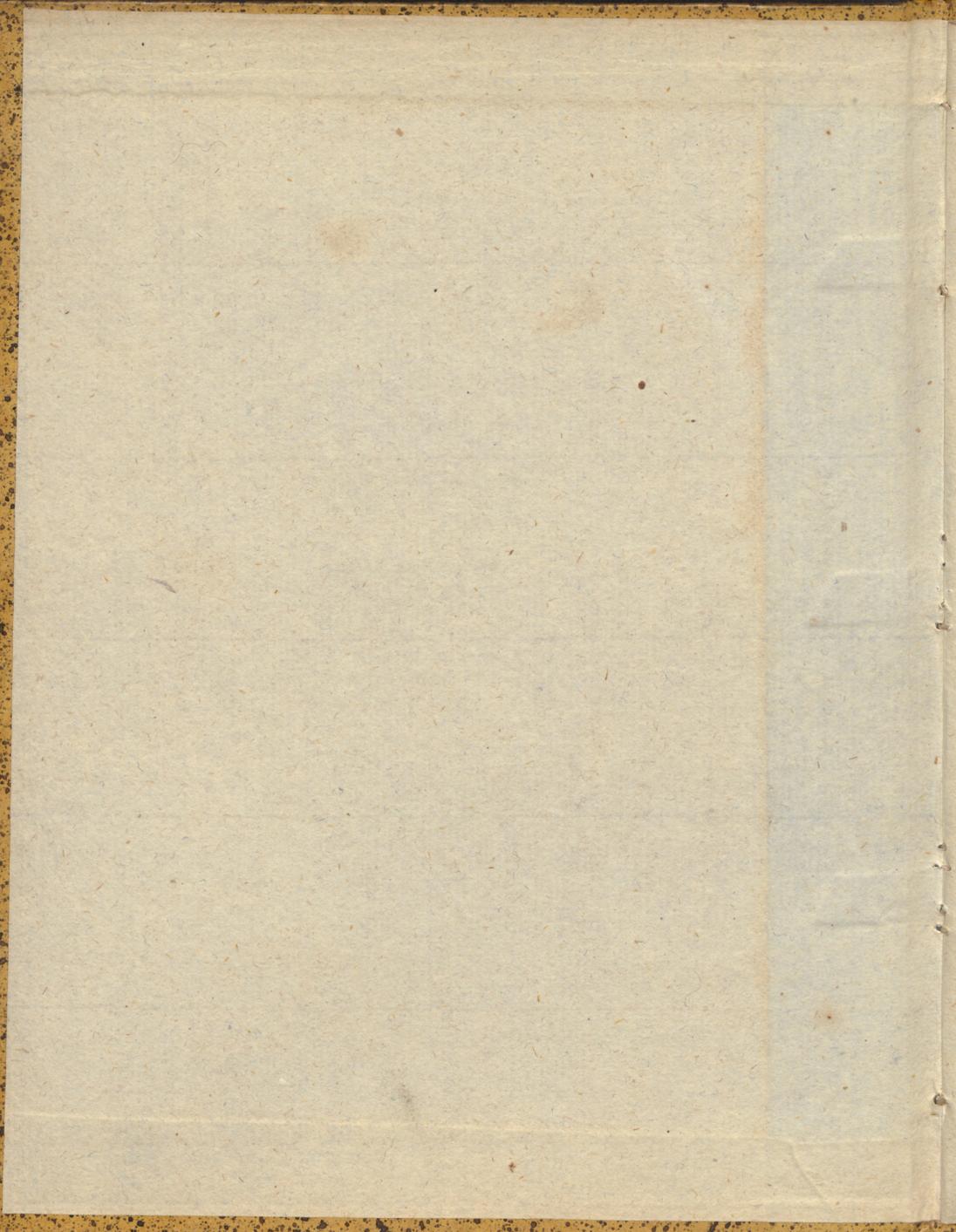
Druck Freier Zugang

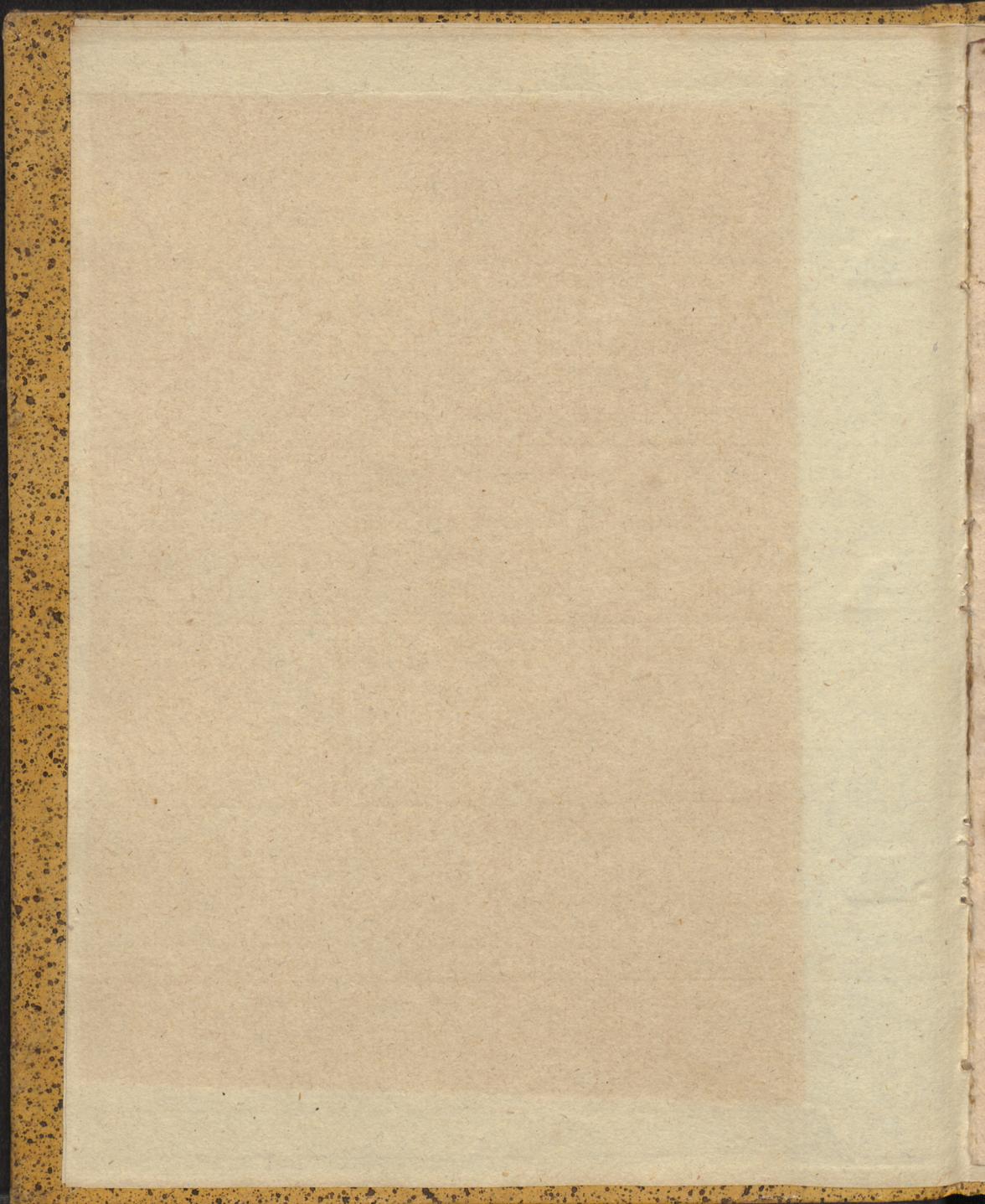
Hilterbrand, Chr.,
in
L. Decker,

Rost. 1686.

24.

PROGRAMMA
 RECTOR²⁷⁰
 UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
 CHRISTIANUSHIL-
 TEBRANDUS,

Logices Prof. Ducal. Ord, Publ.
 VIRI - JUVENIS

Pereximii, Præstantissimi ac Clare Docti

DNI. LEVINI
 DECKERI,

Philosophiæ atqve S. S. Theologiæ Studiosi
 FUNUS

Solenniter indicit

Et ad celebrandas ejusdem exeqvias

Ordinum Civis ACADEMICOS
 officiose & peramanter
 invitat.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS WEPPLINGII, Univ. Typogr.

Pes præmij Laboris
latium est: illa studiorum
vestrorū, Cives Academici,
aspera lætat itinera: illa, si
forte mors viam iis interclu-
dat, meliorum vos promif-
sione erigit. Spes nostrum
DECKERUM, cujus me-
moriz isthæc damus, per

horridiora ac tetrica studiorum rudimenta citra
nauseam ac tædium traduxit, hoc scopo excussum
digniori fiducia animavit & intrepidè mori docu-
it. Spes bonos parentes eosque nunc ob filii à pi-
etate, probitate & eruditione laudem apud o-
mnes merentissimi præmature Fato abrepti, mæ-
stissimos, stimulavit ut ineuntis ætatis ejus educa-
tionem patienter ac æquo animo tolerarent in di-
scentem ac proficientem, benefici, in docentes li-
berales essent: ut demum factorum arbitrio, tur-
bato mortalitatis ordine, cedentem lachrymis
Christianis & terminos, ultra quos rectum nescit
consistere, non transilientibus comitarentur.

Hæc Dea, cum fugerent sceleratas numina terras

In Diis invisæ sola remansit humo:

Hæc facit, ut vivat fossor quoque compede vinctum

Liberaq; à ferro crura futura putet:

Hæc facit, ut videat cum terras undiqve nullas

Naufragus in mediis brachia jactet aquis.

Sr

*Sapè aliquem solers Medicorum cura reliquit;
Nec spes huic venâ deficiente, cadit:
Carcere dicuntur clausi sperare salutem
Atque aliquis pendens in cruce vota facis
Hac Dæa quam multos laqueo sua colligantes
Non est propositâ passa perire nece.*

Tam magnifica, sane, sunt, quæ de spei facultatibus sperat Naso: immo majora sunt & ampliora. Audiamus religiosum Pontificium Hieremiam Drexelium: Spes omnium, inquit in orbe molestiarum, laborum, miseriarum admirabile lenimentum. Unguentum dixeris, quod omnes reficit lassitudines. Duo proin illa spectat præcipuè: *Fructum & Finem* Quicquid in vita humana est lachrymarum his, velut Spongius duabus facile siccat. Generosos Christi athletas, invictos martyres plurima passos plurimum tamen solabatur patientia: ac paupertinæ plebi cum vecturæ aliæque opera, (quas *Jcti Aganorum* exhibitiones vocant) gratuitæ operantur. Durissimus scilicet labor sine spe mercedis. Verum enim vero licet *noster beatus Deckerus* varios studiorum labores maculo sustinuerit animo, spes mercedis illum, si diutius mortalibus interfuisset, non frustrata esset, quippe illam utpote certissimam prævidere potuimus. Sæpiusculum *Beatum nostrum* è cathedra Academica jam
pro:

profanz & sacraz Sapientiaz mysteria acute de-
fendentem audivimus. Novimus etiam aliquo-
ties Eum tyrocinia in populo homilias sacris eru-
diendo, cum laude deposuisse. Latinam &
Græcam linguam calluisse, nec Hebraicæ fuisse
ignarum: ingenii promptissimi: morum Theo-
logice compositorum; vitæ continentis: ^{et ægyptis}
assiduum. ^{superbia} ludicra, otium, saltum & evaga-
tiones, quæ vulgarium & impotentiarum anima-
rum, proh dolor! nimis familiaria sunt vitia, toto
pectore abominantem. Sic satis memoria ejus est
celebrata, etsi nullis verborum calamistris adhi-
bitis. Dolendum omnino, si dotes ejus vir-
tutis in præsentiarum respicimus, tam fugi *Virum-
Juvenem* præmaruro inopinatoq; fato abreptum
esse: Qui suarum rerum negligentes, no-
men quidem affectant studiosorum, sed nihil mi-
nus, quam Studiosi sunt, deliciarum potius &
vetitorum sectatores, quam sapientiaz & virtutis:
non Musarum sed Veneris & spurti alicujus atq;
pugillatorii Martis castra secuti; sic ad exemplum
beati Viri-Juvenis erubescant, seq; ipsos fasti-
diant & abominentur, quod brabejon brevi ad-
modum vitæ curriculo ab eo magna cum laude
partum, tota fortean vita non sunt emerituri.
Sed in perditos perditorum mores hac vice
stylum non exacuam. Ad exemplum potius
Beati

Beati nostri Deckeri oculos reflectere jubeo: qui
plenis semper velis eo contendit, ut censui The-
logorum quondam adscriberetur. Id quidem
non diffiteor, plures passim in literaria Juventute
inveniri, qui studio sacrarum literarum malunt
operam navare, quam vel L. L. & prudentiæ po-
liticæ, vel medendi artibus, vel profundioribus
Philosophorum & Mathematicorum subtilita-
tibus. Quamcunque ingrediaris in Ger-
mania Academiara ausim vel pignore deposito
certare, tres Studioforum quartas à studio The-
ologiæ velle denominari. An autem eadem o-
mnis solertia ad scopum sibi fixum colliment, est,
de quo valde dubito imo quod fieri nego. Verè
Cicero: Prima sequentem pulcrum est in secun-
dis tertiusq; consistere. Vult, ut quisque id quod
optimum est in illa arte intendat, quam profite-
tur, sufficere interim ait, si prima non datur at-
tingere, à proximioribus non admodum esse re-
motum. Sic jaculatores non ad orbis præfi-
xi peripheriam collineant sed ad centrum, hoc
si non feriunt, etsi id ferire gestiunt, latantur
tamen si propius illi telum hæserit, quam extre-
mitatibus. Sic studio Theologico qui incumbit
si sufficere putat, leviter latina lingua imbus-
tum, vix semel atqve iterum compendio aliquo
catechetico perlecto, sermonem homileticum

vernaculā posse ad populum habere, graviter
errat. Si quis itaque jam est, qui voto à teneris
sacroDEI ministerio est obstrictus & interea qua-
lemqualem tantum in scriptura cognitionem am-
bit, hic non ad centrum collimat, sed extra sco-
pum jacula contorquet, nunquam ad decima &
vigesima nedum ad tertia, secunda & prima per-
venturus est. *Beatus noster Levinus* non his sed po-
tius omni cognitione impletis uti Apostolus ju-
bet Rom. 15, 14. sensus exercitatos ad discretionem
boni ac mali habentibus Hebr. 5, 14. annumerandus
est. Prodiit ille Vir-Juvenis Pereximius atque Præ-
stantissimus Dn. LEVINUS DEKERUS, ut curri-
culum vitæ pro more recenseamus, hęc Rosto-
chii in hoc caducitatis theatrum, divini ex in sa-
cratus orbi, tinctusque aquis verbis solennibus
sanctificatis Anno hujus seculi tertio supra sexa-
gesimum, vigesimo primo Aprilis die. Parens ipsi
existit. Vir eximius atque spectatissimus JO-
ACHIMUS DECKERUS Civis & in Mercatorum
collegio Senior, nec non ædis Marianæ præfectus
integerrimus. Mater piensissima atque virtuosis-
sima Femina ANNA CATHARINA BATTEN,
Avum paternum agnovit Virum Integerrimum
& florentissimum DIETERICUM DECKERUM
civem Osnabrugo Westphalum. Aviam paternam
Feminarum eximiam AGNETAM Hölcher.
Avo

AVO gavifus est materno Viro Nobilissimo, atq; Consultissimo
LEVINO BATTO, J.U. Doct. & Profess. hujus Academiae vicario,
Judicii Provincialis Megapolitani & Consistorii Principum Ad
vocado & Procuratore solertissimo: Avia materna CATHA-
RINA Panflomen / femina ornamentis pudicitiae & matron ali-
um virtutum conspicua. Hisce Parentibus & Majoribus pro-
fatus *Beatus noster LEVINUS* & ad omnem pietatis & hu-
manitatis ritum domi informatione privata excultus est. Exple-
to duodecimo aetatis anno curae Dn. M. Nihingii, Recto-
ris tunc temporis Scholae oppidinae, nunc Diaconi petri vigi-
lantissimi commissus, & sub hujus Viri Clarissimi moderamine
quam inceperat, telam per integrum sexennium feliciter urfit.
Anno MDCC LXXXII. Mense Majo profectus in Academiam
Chiloniensem, ibique Collegii Viri Maxime Reverendi Dn.
Doctoris & Theologi Dn. Cortholtii caeterorumq; Dnorum.
Professorum diligentissime frequentatis per biennium fere sub-
stitit. Rediens in Patriam Academiam sub Praesidio Virorum
Maxime Rev. Dn. Doct. Schomeri, Dn. Doct. Wolffii & Dn. Se-
ligmanni Doctorandi, Dn. Collegarum nostrorum astumatis-
simorum & opponendo & respondendo eruditionis haut
vulgaris specimina cum applausu totius auditorii edidit. Ut ta-
ceam sermones sacros, quos persaepe in aedificationem populi
de suggestu Ecclesiastico habuit. Sanè quoad nobiscum vixit,
eum se gessit uti commilitonibus suis clarissima, uti antea jam
dixi, merito lux, & vivum, quod ipsi quoq; sequerentur exem-
plar esse quiret. Pius, probus, officiosus humilisq; erat. Inter
animum linguam, frontem adeo dulcis existebat harmonia, ut
ne hilum quidem hic, isthic, illic discreparet. Verum angustia
temporis excludimur diem *Beati nostri* natalem & vitalem lucu-
lentiore commentatione prosequi, funeralem deniq; seu fatalem
considerantes diem: Morbus qui pientissimum nostrum LEVI-
NUM lecto affixit, fuit celer transitus nutrimenti non com-
mutati, qui accedentibus aliis symptomatibus paucis interlaben-
tibus diebus spiritum eidem & animam interclusit. Sed hac de
re non incommodum fuerit, Excellentissimum & Experientiss.
Dn. Sebastianum Würdig / Med. Doct. ejusdemq; Professore
celeberrimum, totius Academiae & Collegii Ducalis Seniore,
Colle-

Collegam & Fautorem nostrum amicissimum audire proferentem signantemq; sententiam, sic igitur ille:

Morbis, quo pie defunctus Dn. DECKERUS, succubuit primitus Lienteria fuit, quam aliquandiu sine insigni molestia toleravit, tandem tamen in consensum traxit ipsum etiam ventriculum, primam corporis œconomia culinam, cepitq; laborare *anxia*, vomitu, flatulentis: mitigata quidem ista saepe sunt symptomata convenientibus remediis, accedente autem deniq; cardialgia omnia ista ita indies exacerbata sunt, ut ob exquisitos stomachi dolores vix sorbilia & potulenta ausus sit deglutire: hinc ob crebras & continuatas dejectiones etiam cruentas, vomitiones & denegatam nutritionem adeo vires collapsæ, (cum solis medicamentis cordialibus vitæ robur conservari non possit) ut urgentibus hæc symptomatibus nil nisi spirituum vitæq; iactura & mors subsequi potuerit. Hactenus Dn. Medicus de valetudine atq; exitu pie defuncti. Cæterum cum Beatus noster LEVINUS ipsemet savitiam morbi medicamentorum vim spernere perentisceret Plur. Rev. Dn. M. Barcklajum qui à confessionibus hactenus fuerat & 9. Junij sancto viatico Domini animam ejus refocillaverat accepsi curavit ut solaretur animã emigrandi ad Acad. cœlestem cupidam. Quo factò Functus die VII. Julii intra decimam & undecimam meridianam inter Parentum adstantium preces placidissimo mortis genere resolutus est postquam xxiii. annos & sedecim vixisset dies. Sit memoria ejus in Benedictione! Cujus tam celerem ex hoc mundo discessum Parentes honoratissimi animo tristissimo præsentis lugeant. Ignoscimus quidem mœrori, atq; pietatis paternæ gloriam concedimus; Verum etiam modum tristitiæ imponere fas est, tantoq; patientius absentiam *Vestri LEVINI* ferre debetis, quanto certiores estis, vos eum non perdidisse, sed lucratos esse, præmisisseq; eò quo ipsi etiam suo tempore subsequuturi estis. Deus enim est, qui vitam mortemq; pro suo sanctissimo dispensat arbitrio. Nos igitur, Cives Academici, quæ nostrarum partium sunt minime negligemus, stipataq; cæterva studiosum Funus deducemus, quod ut promptissime expediatis, prolixè officioseq; rogamus.

P.P. Sub Sigillo Rectoris d. XII. Julii, A. MDCC LXXXVI.

Conventus fiet in aede Mariana hora Ima.

AVO gavifus est materno Viro No
LEVINO BATTO, J.U. Doct. & P
Judicii Provincialis Megapolitani
vocato & Procuratore solertissim
RINA Panflomen / femina ornam
um virtutum conspicua. Hisce
satus *Beatus noster LEVINUS*
manitatis ritum domi informatio
to duodecimo atatis anno curæ
ris tunc temporis Scholæ oppidin
lantissimi commissus, & sub hujus
quam inceperat, telam per integ
Anno MDCC LXXXII. Mense M
Chiloniensem, ibique Collegiis
Doctoris & Theologi Dn. Cort
Professorum diligentissime frequ
stitit. Rediens in Patriam Acade
Maxime Rev. Dn. Doct. Schomer
ligmanni Doctorandi, Dn. Colles
simorum & opponendo & res
vulgaris specimina cum applausu
ceam sermones sacros, quos per
de suggestu Ecclesiastico habuit.
eum se gessit uti commilitonibus
dixi, merito lux, & vivum, quod
plar esse quiret. Pius, probus, o
animum linguam, frontem adeo
ne hilum quidem hic, isthic, illic
temporis excludimur diem *Beati*
lentione commentatione prosequi
considerantes diem: Morbus qui
NUM lecto affixit, fuit celer tra
mutati, qui accedentibus aliis sym
tibus diebus spiritum eidem & an
re non incommodum fuerit, Ex
Dn. Sebastianum Würdig / Med. D
celeberrimum, totius Academiae d

Consultissimo
Academiae vicario
rii Principum Ad
terna CATHA
iæ & matron ali
Majoribus pro
m pietatis & hu
cultus est. Exple
hingii, Recto
coni petrini vigi
ni moderamine
m feliciter urfit.
in Academiam
Reverendi Dn.
umq; Dnorum.
annuum fere sub
asidio Viro rum
Wolffii & Dn. Se
brum æstumatif
ruditionis haut
ii edidit. Ut ta
cationem populi
nobiscum vixit,
na, uti antea jam
verentur exem
ilisq; erat. Inter
at harmonia, ut
Verum angustia
& vitalem lucu
eniq; seu fatalem
nostrum LEVI
nenti non com
aucis interlaben
usit. Sed hac de
n & Experimentis.
nq; Professore
calis Seniore,
Colle

